

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Justinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacoza.ro,
parohiatomacoza@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare "Ia aminte de tine însuși" (Deut. 15, 9)

Nu-mi ajunge ziua să vă povestesc câtă putere are această poruncă din Scriptură și cât este de potrivită tuturor celor ce slujesc Evangheliei lui Hristos. *Ia aminte de tine însuși!* Fii treaz, sfătuiește-te, păzește cele prezente, poartă grijă de cele viitoare! Nu părăsi, din pricina lenei, cele de față și nici nu-ți închipui că ai în mână cele ce nu sunt și poate nici nu vor fi. Nu este oare o greșeală firească la tineri, din pricina ușurătății minții lor, de a socoti că au tot ce nădăduiesc? În liniștea nopții sau când au răgaz își fac planuri irealizabile și, cu ușurătatea minții lor, sunt purtați de colo-colo; își imaginează viață strălucită, căsătorie bogată, copii mulți, bătrâneți adânci, cinste de la toți oamenii. Apoi, pentru că nimic nu le poate opri nădejtile, se înalță cu mintea la cele mai mărețe situații pe care le pot avea oamenii: își închipuie că au să aibă case frumoase și mari, pline cu tot felul de obiecte de preț; le înconjoară cu atâta pământ cât imaginația lor deșartă poate să-l taie din tot pământul lumii, iar recoltele bogate ale acestor întinse domenii le strâng în hambare imaginare. La acestea mai adaugă cirezi de vite, mulțime nenumărată de slugi, demnități politice, stăpânire peste popoare, conducere de oștiri, războaie, trofee și chiar demnitatea de împărat. Terminând toate acestea, prin plâsmuirile goale ale minții lor, în nebulia lor mare, par că se și desfată de cele nădăduite, ca și cum ar și fi prezente și le-ar fi stat la picioare. Același cusur îl au și leneșii când visează, deși le este treaz trupul.

Potolind dar această îngâmfare a minții și înflăcărare a gândurilor, și oprind ca prin frâu nestatornicia minții, Scriptura dă această mare și înțeleaptă poruncă: *Ia aminte de tine însuși!* Nu-ți imagina cele ce nu există, ci întreabunțază spre folosul tău cele ce sunt!

Cred însă că Legiutorul a dat acest îndemn și ca să smulgă un alt cusur omenesc. În adevăr, fiecăruia îi place să se intereseze mai mult de treburile altuia decât de propriile lui griji. Și, ca să scăpăm de acest cusur, porunca spune: Încetează de a te interesa de păcatele altuia! Nu mai da răgaz gândurilor să se ocupe de cusurile altora, ci *Ia aminte de tine însuși*, adică: întoarce-ți ochiul sufletului spre cercetarea propriilor tale cusururi.

(Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura IBMBOR, București, 2004, pp. 44-45)

PUȚEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRĂ PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
PROGRAMARI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

CONCURS DE ȘAH, marți, 1 decembrie, ora 9.00.

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a participa la **CLUBUL DE ȘAH** în fiecare *duminică*, la ora 18.00.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă! Citește și informează-te!
Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

***Irina Dănilă**, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Și în acest an, conform tradiției consacrate, adresăm copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la CURSUL GRATUIT DE INVĂȚARE A COLINDELOR ROMĂNEȘTI,

pe care-l organizează parohia noastră pentru a întâmpina cum se cuvine Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului. Cursul va fi susținut de Daniela-Mihaela Cojocaru, câștigătoarea Premiului special pentru interpretare, de la Festivalul Mamaia 2009.

Toți participanții care vor dovedi consecvență și seriozitate, ajungând până la Concertul final, vor primi diplome și alte premii surpriză.

PROGRAM:

⇒GRUPA MICA: copii mici – elevi în clasa a VI-a: DUMINICA, ora 16.00

⇒GRUPA MARE: elevi în clasa a VII-a – studenți, tineri: DUMINICA, ora 18.00

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și șasea după Rusalii

MIERCURI, Hramul Mic al Bisericii noastre: Sfânta Mare Muceniță Ecaterina

Vrednicei de laudă Muceniței Ecaterina, care cu darul de la Dumnezeu și cu învățătura ei cea preainaltă a uimit știința învățaților de atunci și a întrecut limba ritorilor păgâni prin buna ei cuvântare, să-i aducem mulțumire de biruință, ca prin ale ei rugăciuni să ne izbăvim de ispitele vrăjmașilor și să-i cântăm:
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos!

Condacul 1
Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

Grafică realizată de Cătălina-Elena Guia

*Vă invităm cu drag să participați la momentele de rugăciune și bucurie duhovnicească prilejuite de
HRAMUL MIC al parohiei noastre, cinstind pe SFÂNTA MARE MUCENIȚĂ ECATERINA, care se vor desfășura astfel:*

- ♦ **Marti, 24 noiembrie - Slujba Vecerniei, ora 17.00, cu participarea unui sobor de preoți invitați**
- ♦ **Miercuri, 25 noiembrie - Slujba Utreniei și a Sf. Liturghii, începând cu ora 8.00. Cei care doresc să ne sprijine în organizarea slujbelor și a manifestărilor dedicate sărbătorii se pot adresa la Pangarul bisericii sau la Oficiul parohial - tel. 0232 211 273 pentru detalii.**

Evanghelia duminicii Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina (Luca XII, 16-21)

16. Și le-a spus lor această pildă, zicând: Unui bogat i-a rodit din belșug țarina.
17. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele?
18. Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele;
19. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.
20. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?
21. Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.

Program duhovnicesc în Postul Crăciunului

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

- ♦ **Vinerea, în cadrul și după Slujba Sfântului Maslu care începe la ora 17.00**
- ♦ **Sâmbăta, în cadrul și după Slujba Vecerniei care începe la ora 17.00**

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPARTĂȘANII:

- ♦ **Duminica și în sărbătorile însemnate prin cruce roșie, în cadrul Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00; la momentul cerut de canoanele Bisericii, pentru folosul sufletesc și bucuria unei eficiente comuniuni cu Dumnezeu prin Sfintele Taine.**
- ♦ **În mod excepțional, pentru copiii preșcolari și pentru creștinii aflați în situații speciale, Sfânta Împărtășanie se va putea administra în afara cadrului canonic al Sfintei Liturghii.**
- ♦ **Pentru persoane bolnave sau în vârstă, care nu se pot deplasa la Biserică, se pot face programări la tel.: 0232 211 273**

Roadele - doar o binecuvântare ?

Evangelhia care se citește în duminica a douăzeci și șasea după Rusalii ne pune în față o pildă rostită de Mântuitorul Iisus Hristos, care pe lângă faptul că aduce conștiinței noastre multe semne de întrebare, are un conținut cutremurător: *pilda bogatului căruia i-a rodit din belșug țarina.*

Pilda evidențiază mai multe adevăruri pe care Mântuitorul Iisus Hristos le-a rostit înainte de pătimirea Sa și înainte de moartea pe Cruce și Învierea din morți. Întâi de toate, poate adevărul cel mai important pentru noi, rostit de Hristos în calitatea Sa de Fiu al lui Dumnezeu, este faptul că viața aceasta pământească nu se termină aici, există o continuare. Cele de aici sunt stricăcioase și vremelnice, cele de dincolo sunt nemuritoare, veșnice. Altfel spus, prin ceea ce trăim aici nu trebuie să ne facem iluzia că-i suficient aceasta pentru ca Dumnezeu să ne fi adus la existență. Este greu de găsit o explicație pentru care motiv eu și tu existăm. Există cu fiecare dintre noi rațiuni pe care Dumnezeu le-a avut atunci când ne-a adus pe fiecare dintre noi la existență și cu siguranță, toate acestea nu se limitează la o perioadă limitată, la o viață de furnică, cum este viața mea și viața ta. Pentru că ce pot să însemneze cei 70-80 sau chiar 100 de ani în viața veșniciei - o viață de furnică. Viața aceasta așadar se află într-o strânsă conexiune cu viața de dincolo. Interesant este faptul că viața de dincolo aduce cu sine, pe lângă adevărul desăvârșit pe care îl primim din însăși întâlnirea noastră cu Mântuitorul Iisus Hristos, pe care *nu Îl vom mai vedea în ghicitoră* - cum zice Sfântul Apostol Pavel (I Cor 13, 12) - *ci Îl vom vedea față către față*, această confruntare cu Adevărul, care ne va purta cu sine în mod dramatic raportarea la ceea ce ar fi trebuit să fie existența fiecăruia. Vorbește Mântuitorul Iisus Hristos despre focul cel nestins și de viermele cel neadormit care vor chinui în focul cel veșnic pe cei păcătoși și răi (Marcu 9, 46). Nu este vorba nici de foc fizic și nici de vreo vietate, ci este vorba de ceva poate la fel de dureros: *mustrarea de conștiință*. Și aici în viața de pe pământ, atunci când realizezi că ai greșit în mod nepermis, conștiința îți aduce în față cu o nebanuită asprime gravitatea greșelii și îți pare rău din toată inima, uneori până la lacrimi, dar cu aceasta tot nu potolești conștiința. Cu siguranță, am avut în viață fiecare dintre noi, situații în care am trăit astfel de momente dramatice, când orice ai face nu reușești să împaci conștiința care te acuză în mod constant din interiorul tău. Lumea este îngăduitoare cu tine, dar conștiința este necruțătoare. Pentru că, această conștiință, a noastră, personală, la care trebuie să ne raportăm în permanență reprezintă fărâma de adevăr și de dreptate pe care Dumnezeu le-a sădit în sufletul nostru încă de la Creație. Aceasta ne distinge pe noi de celelalte vietăți. Noi, oamenii, avem conștiință.

Ceea ce se petrece dincolo, iată că este strâns legat de modul cum se trăiește aici. Ceea ce însă este important de observat este faptul că viața de dincolo este ca o oglindă a acestei vieți. Pentru că, iată, nu trebuie privite lucrurile doar de la această graniță a morții. Și Raiul și Iadul începem să le trăim de aici. Felul în care trăim aici pe pământ ne agonisește nouă stare de rai sau stare de iad.

Ce este oare omul înrobitor plăcerii, orgoliului, patimilor, slăbiciunilor, omul care nu-i capabil să se mai guverneze pe sine însuși ? Este un om al iadului, un om care-și trăiește iadul de aici. Nu este conștient pentru că este îmbrăcată această amărăciune în dulceața trecătoare a plăcerilor și a poftelor. Cu toate acestea, în momentele de luciditate, de întâlnire cu noi înșine, nu se poate să nu realizăm cât suntem noi de înstrăinați de Dumnezeu.

Nu trebuie să definim răul ca un opus al binelui. Răul de fapt este lipsa binelui. Unde lipsește binele este, în mod obligatoriu, răul, nu există loc „indiferent” pe pământ. Pentru a putea percepe lumina lui Dumnezeu, adevărata lumină care se face în sufletul omului izvor de lumină, trebuie să ai o anumită stare de sănătate interioară. Este foarte important să înțelegem acest lucru. Nu doar prezența noastră înaintea lui Dumnezeu, nu doar stăruința noastră în rugăciune, ci mai mult decât acestea, condiția noastră morală, starea noastră de puritate și purificare sufletească constituie baza pe care se poate clădi o sănătoasă relație cu Dumnezeu.

Atunci când ne deschidem către lumina lui Dumnezeu, către iluminarea pe care o primim prin intermediul credinței, nu este suficient să ne bucurăm duhovnicește de stările pe care ni le procură această apropiere de Dumnezeu, ci trebuie întotdeauna să stăruim în a păstra în sufletele noastre astfel de stări. Pentru că ele cu adevărat reușesc să ne ridice deasupra realităților acestor lumi care de multe ori ne aservească.

Deși am putea înțelege că prin această pildă Mântuitorul condamnă bogăția, nu este deloc așa. Ci Mântuitorul Iisus Hristos condamnă patimile pe care aceasta le antrenează în ființa noastră spre propria pierzanie, patimi ce par a ține de „normalitate”: - poți oare, neglija roadel pământului și, în general, propriile realizări și agonisite ? - Poți oare, să nu te bucuri de tot ceea ce ai ? - Poți oare, să nu-ți faci calcule și evaluări pentru ceea ce realizezi ? - Poți oare, să nu privești progresul și din perspectiva propriului confort ? - Nu !

Ceea ce ne surprinde, chiar ne șochează, este necruțătorul verdict al morții. Ce vină atât de mare l-a putut genera ? - Excluderea lui Dumnezeu și a lucrărilor Sale din viața noastră, cea mai mare capcană pentru conștiința omului modern, determinat astfel să-și împrăzieze împliniri și merite ce nu-i aparțin în exclusivitate, transformând roadel pământului în „roadel mele”. La aceasta se adaugă lăcomia, lipsa de mulțumire adusă lui Dumnezeu, lipsa de interes pentru aproapele și pentru binele comun. El nu se întreabă: *ce să fac cu roadel pe care Dumnezeu mi le-a dat, căci la anul țarina iarăși va rodi, ci se gândește cum să ajungă să nu mai aibă nevoie de nimic, nici măcar de Dumnezeu.*

Pentru bogatul din pilda de astăzi, moartea fizică devine efectul firesc al morții sufletești în care acesta se afla. Afirmatia: „*Vor cere de la tine sufletul tău*” pune în evidență osânda veșnică, căci sfinții nu cer sufletul nimănui și chiar Însuși Dumnezeu ni se descoperă zicând: „*nu voiesc moartea păcătosului, ci ca păcătosul să se întoarcă de la calea sa și să fie viu.*” (Iezechiel 33, 11). Vedem din pildă că Dumnezeu nu-i ia bunătățile, nu-i ia averea, celui care se înstrăinase de El, ci îi ia sufletul, pe care ”săracul bogat”, total împotriva fireștii rânduiei, îl aservise întru totul celor materiale și trecătoare.

Pr. Mihai Mărgineanu

Sfânta Ecaterina – iubitoare de Adevăr și biruitoare în fapte

Se spune că Dumnezeu le-a făcut pe toate frumoase și la timpul lor. El a pus în inima oamenilor veșnicia, dar fără ca omul să poată înțelege lucrarea pe care o face Dumnezeu de la început până la sfârșit. Un minunat exemplu este acela al Sfintei Ecaterina sârbătorită în Calendarul creștin-ortodox pe data de 25 noiembrie.

De ce este impresionantă povestea ei de viață ? Datorită modestiei, iubirii de Adevăr și curajului de care aceasta a dat dovadă...o raritate în ziua de azi, dar nu un Ideal greu de atins.

Și mă întorc în Timp... În anul 304 d.Hr., pe vremea Împăratului Maximilian, în cetatea Alexandriei unde Sfânta a trăit. Deși tânără, curajul și istețimea ei erau neconținut laudate de cei mai învățați. Însă un lucru o desăvârșea - Înțelepciunea: ”Eu nu de la zeii voștri ci de la Unul Adevăratul Dumnezeu meu, Care singur este Înțelepciunea și viață, am darul înțelepciunii. Și dacă cineva se teme de Dânsul și păzește dumnezeieștile Lui porunci, acela este cu adevărat filosof, iar lucrurile zeilor voștri și poveștile voastre sunt vrednice de râs și de ocară și pline de înșelăciune. Însă spune-mi, care sunt marii făcători de stihuri ai tăi și cum i-au numit pe ei, zeii?”... Căci adevărat se spune: „Înțelepciunea nu este nimic altceva decât știința fericirii.” (D.Diderot) Ca să o dobândim, trebuie mai întâi să o înțelegem...

Și astfel, suferința a înnobilit-o pe aceasta, iar iubirea față de Dumnezeu a ajutat-o să treacă obstacolele pământești și să se mântuiască pentru a cunoaște Fericirea Cerească, Deplină... » *Astfel... Iubirea de Adevăr devine o virtute. Și cine o înțelege fericit va fi. Că nu există ceva mai minunat, decât să iubim lumea așa cum Dumnezeu a creat-o și să înțelegem tot ce ne înconjoară prin prisma acestui simțământ... Iar, curajul nu trebuie să piară din inima noastră asemenea credinței. Căci, oricât de greu ne-ar fi trebuie să gândim că Dumnezeu ne iubește, chiar dacă aici pe pământ avem atâtea probleme. Numai având credință și pace în suflet le putem rezolva.*

Ne aflăm în apropierea datei de 25 noiembrie - ziua Sfintei Marii Mucenițe Ecaterina, moment de meditație și de dragă amintire...

Iulia Popa

- Sf. M. Mc. Ecaterina -
Icoană pe sticlă realizată de
Radu-Ioan Lipovan (11 ani)

Rugăciunea

Rugăciunea este dialogul nostru cu Dumnezeu, dar și apropierea minții de inimă pentru a putea conlucra spre a trece prin sită năvala gândurilor ce bântuiesc o minte în decursul unei zile și a păstra doar gândurile bune care ar putea să aducă pace și liniște în interiorul omului. Parcă este din ce în ce mai greu să găsești timp pentru a te ruga, din cauză că sunt atâtea de făcut pe plan lumesc și nu mai ajungi să te gândești că și sufletul are nevoie de puțină atenție și, desigur, și de hrană. Știm cu toții, rugăciunea este și hrana sufletului, îndeletnicirea cea mai de folos și cu cele mai mari rezultate dacă este făcută așa cum o cere Dumnezeu.

În *Psalmul 50*, psalm ce se rostește în fiecare duminică la biserică în timpul utreniei, precum și în pravila zilnică a fiecărui creștin, se spune „inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi” (Psalm 50, 18). Așadar, când ne așezăm să vorbim cu Dumnezeu trebuie să încercăm să lăsăm gândurile de peste zi să treacă în plan secundar, iar atenția să o focalizăm spre persoana care este reprezentată în icoana din fața noastră, pentru a putea vorbi cu ea. Conform unui experiment mult mediatizat în ultimele luni, moleculele de apă se așează într-o ordine perfectă, atunci când se află într-un ambient pozitiv, dar se află în agitație dezordonată dacă atmosfera este umbrată de norii negri ai neînțelegerilor sau a rostirilor păcătoase. Mai mulți doctori au ajuns la concluzia că centrul organismului uman, adică inima, este mai ferită de afecțiuni atunci când omul se roagă și se pocăiește, din simplul motiv că inima trupească a celui cuprins de îndurerare spre pocăință nu este o inimă bolnavă. Rugăciunea aduce pace și ritmul necesar fiecăruia dintre noi pentru a putea fi pregătiți pentru o nouă zi.

Biserica a rânduit o mulțime de rugăciuni, putând identifica trei tipuri și anume: de preaslăvire a lui Dumnezeu, de cerere și de mulțumire. Aceasta este și ordinea lor, dar de foarte multe ori noi trecem la rugăciunea de cerere fentând rugăciunea de preaslăvire și desigur că Dumnezeu nu rămâne dator și ne îndeplinește cererea, iar noi văzându-ne cu cererea îndeplinită, nu mai avem timp și nici recunoștință de a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru ajutorul ce ni l-a oferit. Rugăciunea este coloana vertebrală a trupului duhovnicesc, fără ea trupul duhovnicesc se dărâmă, iar rezultate negative nu întârzie să apară.

Am putea să ne întrebăm de ce am avea nevoie de rugăciune ? Și să găsim mii de motive de a nu o face, dar lucru cel mai simplu și la îndemâna fiecăruia este să încercăm să ne rugăm și să vedem, starea de spirit atunci când vorbim cu Dumnezeu, făcând comparație cu starea de spirit atunci când suntem lipsiți de coloana vertebrală duhovnicească. Dacă ne rugăm și îmbinăm lucrul acesta cu faptele bune, îl vom avea de musafir pe Creatorul lumii care într-o „inimă înfrântă și smerită” coboară de pe tronul Slavei Sale pentru a sălășlui la prietenul Său, locul de sălășluire fiind inima noastră. Or, Împăratul Slavei nu vine într-o casă plină de păcate și învățată, ci vine într-o inimă plină de păcate dar cu gândul de pocăință și cu dorința de îndreptare. Atunci este momentul cel mai prielnic ca doctorul sufletelor să opereze și să dezrădăcineze rădăcinile păcatului, astfel încât inima se eliberează de povara lui și rămâne locul liber pentru a-l împlini cu virtute și cu lumina Duhului Sfânt. Aceasta este sădită nouă tuturor de către Dumnezeu la botez, dar de cele mai multe ori noi nu o prețuim, chiar dacă fără ea suntem orbi duhovnicește și fără ea calea vieții este străbătută în singurătate și în întuneric.

Ionel Munteanu